Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan

(EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission päätös 2003/66/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2003	L 25	42	30.1.2003
►**M2**	Neuvoston direktiivi 2003/61/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003	L 165	23	3.7.2003

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa

(1) Siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/403/ETY ([2]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ([3]). Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu direktiivi.

(2) Perunoiden tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.

(3) Perunanviljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siemenperunoiden käytöstä.

(4) Yhteisössä saavutetaan perunanviljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat erityisesti terveyteen nähden yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäväksi kaupan. Sen vuoksi viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta säädetään neuvoston direktiivissä 2002/53/EY ([4]).

(5) Yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamisjärjestelmä, joka perustuu jäsenvaltioiden ja Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin. Sisämarkkinoiden vahvistumisen myötä yhteisön järjestelmää olisi sovellettava tuotantoon kaupan pitämistä varten sekä kaupan pitämiseen ilman jäsenvaltioiden mahdollisuutta poiketa tästä yksipuolisella tavalla, joka on omiaan estämään siemenperunoiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

(6) Siemenperunoita saa pääsääntöisesti pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemenperunoiksi tai varmennetuiksi siemenperunoiksi. Teknisten termien ”perussiemenperuna” ja ”varmennettu siemenperuna” valinta perustuu olemassa olevaan kansainväliseen alan terminologiaan. Olisi kuitenkin sallittava perussiemenperunaa aikaisemmassa vaiheessa olevien siemenperunoiden käyttö. Tietyissä erityisissä olosuhteissa on oltava mahdollista pitää kaupan perussiemenen perunoita aikaisemmasta sukupolvesta peräisin olevia perussiemenperunoita ja raakasiemenperunoita.

(7) Jäsenvaltiot voivat jakaa siemenperunoiden luokat eri vaatimukset täyttäviin alaluokkiin. Olisi säädettävä nopeutetulla menettelyllä yhteisön alaluokista ja niiden vaatimuksista. On kuitenkin jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi, missä määrin ne soveltavat näitä alaluokkia omassa tuotannossaan.

(8) Ottaen huomioon nykyisissä lisäystekniikoissa tapahtuneen edistyksen olisi vahvistettava yhteisön menettely mikrolisäystekniikan avulla tuotettavien siemenperunoiden

([1]) Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2320/66, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/742/EY (EYVL L 297, 18.11.1999, s. 39).
([3]) Ks. liitteessä IV oleva A osa.
([4]) Ks. tämän virallisen lehden s. 1.

▼B

kaupan pitämisessä sovellettavien erityisten sääntöjen laatimisen osalta.

(9) Yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava siemenperunoihin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäväviksi kolmansiin maihin.

(10) Siemenperunoiden geneettisen arvon ja terveyden sekä niiden ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä epäpuhtauksia sekä tiettyjä siemenperunoiden vikoja ja tauteja koskevista sallituista poikkeamista.

(11) Jäsenvaltiolle voidaan antaa lupa, siemenperunoiden pitämiseksi kaupan koko alueellaan tai osalla siitä, toteuttaa liitteessä I säädettyjä toimenpiteitä tiukempia toimenpiteitä määritettyjä viruksia vastaan, joita näillä alueilla ei esiinny tai jotka vaikuttavat erityisen haitallisilta näiden alueiden viljelyksille. Siten tämän säännöksen soveltamisalaa olisi laajennettava virusten lisäksi myös muihin haitallisiin organismeihin.

(12) Siemenperunoiden tunnistettavuuden varmistamiseksi on laadittava yhteisön sääntöjä pakkauksesta, sulkemisesta ja merkinnöistä. Sen vuoksi etiketeissä on oltava tarvittavat tiedot virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja käyttäjän tiedoksi tarvittavat tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta.

(13) Olisi laadittava säännöt kemiallisesti käsiteltyjen sekä luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvien lajikkeiden siemenperunoiden pitämiselle kaupan, sekä sellaiset säännöt siemenperunoiden geenivarojen säilyttämiseksi, joilla voidaan turvata geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajikkeiden säilyttäminen hyödyntämällä niitä alkuperäisillä kasvupaikoilla (*in situ*).

(14) Poikkeusten on oltava sallittuja tietiyissä olosuhteissa tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 14 artiklan määräysten soveltamista. Näitä poikkeuksia noudattavien jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.

(15) Jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siemenperunoiden laatuun liittyvien edellytysten kuin siemenperunoiden tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemenperunoita pidetään kaupan.

(16) Nämä edellytykset täyttäviä siemenperunoita eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista, paitsi kun yhteisön säännöissä säädetään tautien, haitallisten organismien ja niiden tartunnanlevittäjien osalta toleransseista.

(17) Olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja siemenperunoita saa pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niillä on samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuilla ja yhteisön sääntöjen mukaisilla siemenperunoilla.

(18) Jos eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siemenperunoiden hankinnassa on vaikeuksia, olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten luokkien siemenperunoita, joihin sovelletaan väljempiä vaatimuksia, samoin kuin sellaisiin lajikkeisiin kuuluvia siemenperunoita, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa.

(19) Jotta taattaisiin jäsenvaltioissa varmennettujen siemenperunoiden täyttävän säädetyt edellytykset ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata näitä siemenperunoita kolmansista maista lähtöisin oleviin siemenperunoihin, jäsenvaltioihin on perustettava yhteisön vertailukokeita, jotta eri luokkiin kuuluville varmennetuille siemenperunoille voidaan suorittaa vuosittainen jälkitarkastus. Jäsenvaltioilla on oltava lupa kieltää kaikkien lajikkeiden tai tiettyjen lajikkeiden osalta muista jäsenvaltioista lähtöisin olevien siemenperunoiden pitäminen kaupan, jos vertai-

▼B

lukokeiden tulokset eivät ole useiden vuosien aikana olleet tyydyttäviä.

(20) On suotavaa järjestää määräaikaisia kokeita, joiden tarkoituksena on löytää parempia vaihtoehtoja tiettyjen tämän direktiivin säännösten korvaamiseksi.

(21) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(22) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava kansallisen lainsäädännön osaksi liitteessä IV olevassa B osassa mainitut direktiivit,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan siemenperunoiden tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin siemenperunoihin, jotka todistettavasti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”Kaupan pitämisellä”: siemenperunoiden myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siemenperunoiden kaikenlaista luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

   Kaupan pitämiseksi ei katsota siemenperunoiden kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

   — siemenperunoiden toimittamista virallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,

   — siemenperunoiden toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuihin siemenperunoihin ei siirry palvelujen tarjoajalle.

   Kaupan pitämiseksi ei katsota siemenperunoiden toimittamista tietyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-aineiden tuottamiseksi tai siemenperunoiden lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemenperunoihin ja saatuun satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siemenperunoiden toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siemenperunoiden täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

   Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

b) ”Perussiemenperunalla”: perunan mukuloita,

   i) jotka on tuotettu lajiketta ja terveyttä koskevan säilyttävän lajikevalinnan sääntöjen mukaan;

   ii) jotka on tarkoitettu varsinkin varmennettujen siemenperunoiden tuotantoon;

   iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II säädetyt perussiemenperunaa koskevat vähimmäisedellytykset; ja

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

iv) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä mainittuja vähimmäisedellytyksiä on noudatettu.

c) ”Varmennetulla siemenperunalla”: perunan mukuloita,

i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenperunoista tai varmennetuista siemenperunoista tai perussiemenperunoita aikaisempaan vaiheeseen kuuluvista siemenperunoista, jotka virallisessa tarkastuksessa ovat täyttäneet perussiemenperunoille säädetyt edellytykset;

ii) jotka on ennen muuta tarkoitettu muuhun kuin siemenperunan tuotantoon;

iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II säädetyt varmennettua siemenperunaa koskevat vähimmäisedellytykset; ja

iv) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä mainittuja vähimmäisedellytyksiä on noudatettu.

d) ”Virallisilla toimenpiteillä”: sellaisia toimenpiteitä, joita toteuttavat

i) jonkin valtion viranomaiset, tai

ii) julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt jonkin valtion vastuulla, taikka

iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että ii ja iii alakohdassa mainitut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunaa saa pitää kaupan ainoastaan, jos se on virallisesti varmennettu perussiemenperunaksi tai varmennetuksi siemenperunaksi ja jos se täyttää liitteissä I ja II vahvistetut vähimmäisedellytykset. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperuna, joka ei kaupan pitämisen aikana täytä liitteessä II vahvistettuja vähimmäisedellytyksiä, voidaan lajitella. Hyväksytty siemenperuna joutuu sen jälkeen uuteen viralliseen kokeeseen.

2. Jäsenvaltiot voivat jakaa 2 artiklassa säädetyt siemenperunaluokat alaluokkiin, jotka täyttävät eri edellytykset.

3. Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä virallisesti varmennettujen siemenperunoiden osalta voidaan määrittää:

— yhteisön alaluokat,

— alaluokkiin sovellettavat edellytykset,

— alaluokista käytettävät nimitykset.

Jäsenvaltiot voivat säätää, missä määrin ne soveltavat yhteisön alaluokkia oman tuotantonsa varmentamisessa.

4. Mikrolisäystekniikoilla tuotetuille siemenperunoille, jotka eivät täytä tällä direktiivillä säädettyjä kokoedellytyksiä, voidaan vahvistaa 25 artiklassa 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

— poikkeukset tämän direktiivin erityisistä säännöksistä,

— kyseisiin siemenperunoihin sovellettavat edellytykset,

— kyseisiin siemenperunoihin sovellettavat nimitykset.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoita aikaisemman sukupolven jalostettuja siemenperunoita voidaan pitää kaupan.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen vähimmäisedellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

▼B

6 artikla

1. Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan

a) pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemenperunoita;

b) tarkoituksenmukaisia määriä muuhun testi- tai koekäyttöön tarkoitettuja siemenperunoita, jos ne ovat lajiketta, josta kyseisessä jäsenvaltiossa on tehty luetteloon kirjaamista koskeva pyyntö.

Geneettisesti muunnetun aineiston osalta lupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarkoituksenmukaiset toimenpiteet ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien välttämiseksi. Tätä koskevassa ympäristöriskien arvioinnissa on sovellettava direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan 4 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

2. Käyttötarkoitukset, joita varten 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupia voidaan antaa, pakkausten merkintää koskevat säännökset sekä määrät ja edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisia lupia, vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitetut säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunoiden näytteet mukuloiden varmentamista varten on virallisesti otettava tarkoitukseen soveltuvin menetelmin.

8 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kasvien terveyteen liittyvistä syistä niiden alueella tuotetut siemenperunat ja muut perunat voidaan pitää erillään tuotanoon aikana.

2. Edellä 1 kohdan vaatimuksiin voi sisältyä toimenpiteitä, joiden avulla:

— siemenperunoiden tuotanto erotetaan muiden perunoiden tuotannosta,

— siemenperunat erotetaan muista perunoista kokolajittelua, varastointia, kuljetusta ja käsittelyä varten.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunaa ei saa pitää kaupan, jos se on käsitelty itämisenestoaineilla.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunaa voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos se on kooltaan vähintään sellainen, että se ei läpäise nelikulmaista silmää, jonka kunkin sivun pituus on 25 mm. Sellaisten mukuloiden osalta, jotka ovat liian suuria läpäistääkseen nelikulmaisen silmän, jonka kunkin sivun pituus on 35 mm, kokolajittelussa käytettävien enimmäis- ja vähimmäisrajojen on oltava viidellä jaollisia.

Yhden toimituserän mukuloiden koon enimmäisvaihtelun on oltava sellainen, että molempien käytettyjen nelikulmaisten silmien sivujen pituusero on enintään 25 mm. Näitä kokolajittelusääntöjä voidaan muuttaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Yksi erä ei saa sisältää enempää kuin 3 painoprosentia mukuloita, joiden kokon on pienempi kuin vähimmäiskoko, eikä enempää kuin 3

▼B

painoprosentia mukuloita, joiden koko on suurempi kuin merkitty enimmäiskoko.

3. Jäsenvaltiot voivat kotimaisten siemenperunoiden osalta rajoittaa tiukemmin yhden erän mukuloiden enimmäis- ja vähmmäiskokojen välistä vaihtelua.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoita ja varmennettuja siemenperunoita saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa ta säiliöissä, jotka on suljettava ja varustettava 12 ja 13 artiklan säännösten mukaisesti suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä. Pakkausten on oltava uusia; säiliöiden on oltava puhtaita.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pieniä, viimeiselle käyttäjälle toimitettavia määriä koskevia poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säänöksistä.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset ja säiliöt suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 13 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai itse pakkaukseen tai säiliöön.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttääkö määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa olevat viranomaiset on ilmoitettava 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa etiketissä.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden alueella suljettujen pienpakkausten osalta. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset ja säiliöt:

a) on varustettava pakkauksen tai säiliön ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteen III vaatimukset ja jossa tiedot on ilmoitettu jollakin yhteisön virallisista kielistä. Perussiemenperunoiden etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siemenperunoiden sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan A osan, 3, 4 ja 6 kohdassa säädetyt etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei se aiheuta sekaannusta edellä a alakohdassa tarkoitetun virallisen etiketin kanssa. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos käytetään a alakohdan säännösten mukaisesti itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Jäljempänä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädetyssä tapauksissa kaikki perussiemenperunoiden tai varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset tai säiliöt on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen tai säiliöön painetuista toimittajaa koskevista tiedoista). Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenperunoista, siemenperunaerään tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitetyssä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai asiakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä sekä pakkauksessa tai sen sisällä tai säiliön päällä.

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettavien siemenperunoiden ominaispiirteisiin, tarkastusta koskeviin vaatimuksiin, merkintöihin ja sulkemiseen ei sovelleta tässä direktiivissä tai jossain muussa direktiivissä säädettyjen lisäksi muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

2. Komissio antaa luvan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siemenperunoiden pitämiseksi kaupan yhden tai useamman jäsenvaltion koko alueella tai osalla siitä toteuttaa direktiivin liitteissä I ja II säädettyjä toimenpiteitä tiukempia toimenpiteitä haitallisia organism eja vastaan, joita näillä alueilla ei esiinny tai jotka vaikuttavat erityisen haitallisilta näiden alueiden viljelyksille. Jos tällaisen organismin esiintymisen tai leviämisen uhka on välitön, asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä heti hakemuksen jätettyään, kunnes komissio on ilmaissut lopullisen kantansa asiasta.

18 artikla

Perussiemenperunoita aikaisemman sukupolven jalostettuja siemenperunoita voidaan 4 artiklan mukaisesti saattaa markkinoille seuraavin edellytyksin:

a) ne on tuotettu lajiketta ja terveyttä koskevien säilyttävän lajikevalinnan sääntöjen mukaisesti;

b) ne on tarkoitettu erityisesti perussiemenperunoiden tuotantoon;

c) ne täyttävät esiperussiemenperunoita koskevat vähimmäisedellytykset, jotka on vahvistettu 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;

d) virallisessa tarkastuksessa on todettu, että ne täyttävät c alakohdassa tarkoitetut vähimmäisedellytykset;

e) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisissa pakkauksissa tai säiliössä; ja

▼B

f) pakkaukset tai säiliöt on varustettu virallisella etiketillä; jossa on vähintään seuraavat tiedot:

— varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,

— tuottajan tunnistenumero tai erän viitenumero,

— pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi,

— laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman auktorien nimiä tai yleisessä muodossa, tai molemmat,

— lajike, vähintään latinalaisin kirjaimin,

— maininta ”esiperussiemenperunoita”.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikkiviiva.

19 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tämän direktiivin tietyille, muuta kuin kasvinsuojelua koskeville säännöksille voidaan päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa yhteisön tasolla 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voidaan tällaisten kokeiden yhteydessä vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus määritellään ottaen huomioon sovellettavat säännökset. Koe saa kestää enintään seitsemän vuotta.

▼M2

20 artikla

1. Yhteisössä on tämän direktiivin pakollisten tai valinnaisten säännösten mukaisesti, mukaan lukien kasvien terveyttä koskevat säännökset, markkinoille saatetuista siemenperunoista otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten suoritettava pistokokein yhteisön vertailutestejä ja -kokeita. Vertailutestit ja -kokeet voivat koskea seuraavia:

— kolmansissa maissa korjatut siemenperunat,

— luonnonmukaiseen maatalouteen soveltuvat siemenperunat,

— *in situ* -suojelun ja kasvigeenivarojen kestävän käytön yhteydessä kaupan pidetyt siemenperunat.

2. Vertailutestejä ja -kokeita on käytettävä teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi sekä niiden edellytysten täyttymisen tarkistamiseksi, joiden mukaisia siementen on oltava.

3. Komissio päättää vertailutestien ja -kokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio ilmoittaa 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle testien ja kokeiden ja niiden tulosten teknisistä järjestelyistä. Mahdollisista kasvien terveyteen liittyvistä ongelmista komissio ilmoittaa pysyvälle kasvinsuojelukomitealle.

4. Yhteisö voi myöntää rahoitusta 1 ja 2 kohdassa säädettyjen testien ja kokeiden toteuttamiseksi.

Yhteisön rahoitus toteutetaan budjettivallan käyttäjän päättämien vuosittaisten määrärahojen rajoissa.

5. Testit ja kokeet, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, ja kyseisen rahoituksen myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Ainoastaan valtion viranomaiset tai valtion vastuulla toimivat oikeushenkilöt voivat suorittaa 1 ja 2 kohdissa säädettyjä testejä ja kokeita.

7. Jäljempänä 25 artiklan 2 kohdan tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio voi kokonaan tai osittain kieltää yhteisön tietyllä alueella korjattujen siemenperunoiden pitämisen kaupan, jos kyseisellä alueella korjatusta, yhdellä tai useammalla yhteisön testi- ja koepellolla kasvatetusta perussiemenperunasta tai varmennetusta siemenperunasta virallisesti otettujen näytteiden jälkeläisaineisto on kolmena peräk-

▼M2

käisenä vuonna huomattavasti poikennut liitteessä I olevan 1 kohdan c alakohdassa, 2 kohdan c alakohdassa sekä 3 ja 4 kohdassa säädetyistä vähimmäisedellytyksistä.

8. Komissio peruuttaa edellä 7 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet heti, kun on riittävän varmasti osoitettu, että kyseisellä yhteisön alueella korjattu perussiemenperuna ja varmennettu siemenperuna täyttävät vastaisuudessa 7 kohdassa tarkoitetut vähimmäisedellytykset.

▼B

21 artikla

1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, vastaavatko kolmannessa maassa korjatut siemenperunat, joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta sekä niiden toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu niiden tutkimiseksi, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, niiden merkitsemiseksi ja niiden valvomiseksi, tässä suhteessa tämän direktiivin säännöksiä ja vastaavatko ne yhteisössä korjattuja perussiemenperunoita tai varmennettuja siemenperunoita.

2. Kunnes neuvosto ilmaisee kantansa 1 kohdan säännösten mukaisesti, jäsenvaltiot voivat itse tehdä mainitussa kohdassa tarkoitelut päätökset. Tämä oikeus päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1975.

3. Jäsenvaltiolle annetaan lupa pidentää 2 kohdan mukaisesti tehtyjen päätösten voimassaoloaikaa ►M1 31 päivään maaliskuuta 2005 ◄ siten, että näitä päätöksiä voidaan käyttää ainoastaan kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/29/EY [1] vahvistettujen, yhteisön kasvinsuojelua koskevien sääntöjen mukaan jäsenvaltioille kuuluvien velvoitteiden mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyä määräaikaa voidaan pidentää kolmansille maille 25 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos vastaavuutta ei ole mahdollista todeta käytettävissä olevien tietojen perusteella 1 kohdan mukaisesti, ja siksi aikaa kun vastaavuustoteamus ei näiden tietojen perusteella ole mahdollista.

4. Edellä 1 ja 2 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

22 artikla

1. Perussiemenperunoiden tai varmennettujen siemenperunoiden yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi voidaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot sallivat pitää rajoitetun ajan koko yhteisön alueella kaupan saatavuuteen liittyvien vaikeuksien ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemenperunoita tai sellaisen lajikkeen siemenperunoita, jotka eivät kuulu viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteloihin.

2. Tietyn lajikkeen siemenperunaluokan osalta virallisena etikettinä käytetään vastaavalle luokalle tarkoitettua etikettiä; niiden lajikkeiden siemenperunoiden osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteloihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset siemenperunat kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

3. Edellä 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 25 artiklan 2 kohdassa menettelyä noudattaen.

[1] EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/28/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 23).

▼B

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että siemenperunat tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten ja edellytysten mukaisia.

2. Rajoittamatta siemenperunoiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenperunamäärissä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji;

b) lajike;

c) luokka;

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen;

e) lähettäjämaa;

f) tuoja;

g) siemenperunoiden määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

25 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY ([1]) 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

26 artikla

Jollei liitteissä I ja II vahvistetuista toleransseista taudeille, haitallisille organismeille tai niiden tartunnanlevittäjille muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisten tai kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

27 artikla

1. Edellä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

a) edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsiteltyjä siemenperunoita voidaan pitää kaupan;

b) edellytykset, joidenmukaisesti siemenperunoita, jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestävään käyttöön liittyen;

([1]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

▼B

c) edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemenperunoita voidaan pitää kaupan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

a) näiden lajien siemenperunoiden on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kussakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siemenperunoiden kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;

b) aiheelliset määrälliset rajoitukset.

28 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

29 artikla

Kumotaan direktiivi 66/403/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IV olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä IV olevassa B osassa olevia jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut säädökset.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

▼B

LIITE I

SIEMENPERUNAN VÄHIMMÄISEDELLYTYKSET

1. Perussiemenperunan on täytettävä seuraavat edellytykset:

   a) virallisessa viljelystarkastuksessa tyvimädän saastuttamien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 2;

   b) ensimmäisen sukupolven kasveissa lajikkeesta poikkeavien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,25, ja vieraita lajikkeita edustavien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,1;

   c) Ensimmäisen sukupolven kasveissa sellaisten kasvien, joilla esiintyy vakavia tai lieviä virustaudin oireita, kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 4.

2. Varmennetun siemenperunan on täytettävä seuraavat edellytykset:

   a) virallisessa viljelystarkastuksessa tyvimädän saastuttamien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 4;

   b) ensimmäisen sukupolven kasveissa lajikkeesta poikkeavien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,5 ja vieraiden lajikkeiden kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,2;

   c) ensimmäisen sukupolven kasveissa sellaisten kasvien, joilla esiintyy vakavia virustaudin oireita, kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 10. Huomioon ei oteta lievää kirjavuutta eli yksinkertaista lehtien vaalenemista, johon ei liity lehtien muodon muuttumista.

3. Kun arvioidaan sellaisen lajikkeen jälkeläisaineistoa, joka on kroonisen virustaudin saastuttama, ei oteta huomioon kyseisen viruksen aiheuttamia lieviä oireita.

4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa, 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädettyjä toleransseja sovelletaan ainoastaan sellaisiin virustauteihin, jotka ovat Eurooppaan levinneiden virusten aiheuttamia.

5. Tuotantomaaperä ei ole *Heterodera rostochiensis* Woll. -taudinaiheuttajan pilaama.

6. Viljelyksellä ei esiinny seuraavia taudinaiheuttajia:

   a) *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.;

   b) *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. ja Kotth.) Skapt. ja Burkh.

▼B

LIITE II

SIEMENPERUNAERIEN LAADUN VÄHIMMÄISEDELLYTYKSET

A. Toleranssit seuraavien siemenperunan epäpuhtauksien, vikojen ja tautien osalta:

1.	Maata ja vieraita aineita	2 painoprosenttia
2.	Kuiva ja märkä mätä, jos niitä ei ole aiheuttanut *Synchytrium endobioticum, Corynebacterium sepedonicum* tai *Pseudomonas solanacearum*	1 painoprosenttia
3.	Ulkoiset viat (esimerkiksi epämuodostuneet tai vahingoittuneet mukulat)	3 painoprosenttia
4.	Perunarupi; yli kolmannes mukulan pinta-alasta saastunut.	5 painoprosenttia
	Edellä 2—4 kohdan toleranssit yhteensä	6 painoprosenttia.

B. Siemenperunoissa ei ole taudinaiheuttajia *Heterodera rostochiensis, Synchyrium endobioticum, Corynebacterium sepedonicum* ja *Pseudomonas solanacearum*.

▼B

LIITE III

ETIKETTI

A. *Ilmoitettavat tiedot*

1. ”EY-säännöt ja -vaatimukset”
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenne
3. Tuottajan tunnistusnumero tai erän viitenumero
4. Sulkemiskuukausi ja -vuosi
5. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin
6. Tuotantomaa
7. Luokka ja mahdollisesti alaluokka
8. Koko
9. Ilmoitettu nettopaino

B. *Vähimmäismitat*

110 mm × 67 mm

▼B

LIITE IV

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(29 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi 66/403/ETY (EYVL 125, 11.7.1966, S. 2320/66)	
Neuvoston direktiivi 69/62/ETY (EYVL L 48, 26.2.1969, s. 7)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiivin 66/403/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 75/444/ETY (EYVL L 196, 26.7.1975, s. 6)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 76/307/ETY (EYVL L 72, 18.3.1976, s. 16)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 77/648/ETY (EYVL L 261, 14.10.1977, s. 21)	
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 78/816/ETY (EYVL L 281, 6.10.1978, s. 18)	
Neuvoston direktiivi 79/967/ETY (EYVL L 293, 20.11.1979, s. 16)	ainoastaan 1 artiklan
Neuvoston direktiivi 80/52/ETY (EYVL L 18, 24.1.1980, s. 29)	
Neuvoston direktiivi 81/561/ETY (EYVL L 203, 23.7.1981, s. 52)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 84/218/ETY (EYVL L 104, 17.4.1985, s. 19)	
Neuvoston direktiivi 86/215/ETY (EYVL L 152, 6.6.1986, s. 46)	
Neuvoston direktiivi 87/374/ETY (EYVL L 197, 18.7.1987, s. 36)	
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 88/359/ETY (EYVL L 174, 6.7.1988, s. 51)	
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 89/366/ETY (EYVL L 159, 10.6.1989, s. 59)	
Neuvoston direktiivi 90/404/ETY (EYVL L 208, 7.8.1990, s. 30)	
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 4 kohdassa direktiivin 66/403/ETY tehtyjen viittausten osalta
Komission direktiivi 91/127/ETY (EYVL L 60, 7.3.1991, s. 18)	
Komission direktiivi 92/17/ETY (EYVL L 82, 27.3.1992, s. 69)	
Komission direktiivi 93/3/ETY (EYVL L 54, 5.3.1993, s. 21)	
Komission direktiivi 93/108/ETY (EYVL L 319, 21.12.1993, s. 39)	
Komission päätös 96/16/EY (EYVL L 6, 9.1.1996, s. 19)	
Neuvoston direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 4 alakohta
Komission päätös 97/90/EY (EYVL L 27, 30.1.1997, s. 49)	
Komission päätös 98/111/EY (EYVL L 28, 4.2.1998, s. 42)	
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 4 artikla
Komission päätös 1999/49/EY (EYVL L 16, 21.1.1999, s. 30)	
Komission päätös 1999/742/EY (EYVL L 297, 18.11.1999, s. 39)	

▼B

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA

(29 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika
66/403/ETY	1 päivä heinäkuuta 1968 (13 artiklan 1 kohta)
	1 päivä heinäkuuta 1969 (muut säännökset) (1) (2) (3)
69/62/ETY	1 päivä heinäkuuta 1969 (1)
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1970 (4 artiklan 3 kohta)
	1 päivä heinäkuuta 1972 (1) (4 artiklan 1 kohta)
	1 päivä heinäkuuta 1971 (muut säännökset)
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla)
	1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973
73/438/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973 (4 artiklan 1 kohta)
	1 päivä tammikuuta 1974 (4 artiklan 2 kohta)
75/444/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
76/307/ETY	1 päivä heinäkuuta 1975
77/648/ETY	1 päivä tammikuuta 1977
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (4 artikla)
	1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/816/ETY	1 päivä heinäkuuta 1978
79/967/ETY	1 päivä tammikuuta 1980
80/52/ETY	1 päivä heinäkuuta 1979
81/561/ETY	
84/218/ETY	
86/215/ETY	
87/374/ETY	
88/332/ETY	
88/359/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1990
89/366/ETY	
90/404/ETY	
90/654/ETY	
91/127/ETY	
92/17/ETY	
93/3/ETY	28 päivä helmikuuta 1993
93/108/EY	1 päivä joulukuuta 1993
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 (4)
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 [Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 23]
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

(1) Irlannin, Tanskan ja Yhdistyneen kuningskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973 13 artiklan 1 kohdan osalta, 1 päivä heinäkuuta 1974 perussiemenperunoita koskevien säännösten osalta ja 1 päivä heinäkuuta 1976 muiden säännösten osalta.

(2) Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986, Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

(3) Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammkuuta 1995.

Kuitenkin:

— Ruotsi saa pitää voimassa enintään 31 päivään joulukuuta 1996 asti siemenperunoiden kaupan pitämiseen alueellaan liittyvän 40 prosentin poikkeaman painosta sellaisten mukuloiden osalta, joiden pinnasta enemmän kuin yhdessä kymmenesosassa esiintyy rupea. Kyseistä poikkeamaa sovelletaan ainoastaan niillä Ruotsin alueilla tuotettujen siemenperunoiden osalta, joilla on todettu erityisiä rupeen liittyviä ongelmia,

▼B

— tällaisia siemenperunoita ei saa tuoda muiden jäsenvaltioiden alueelle. Ruotsi mukauttaa tässä suhteessa lainsäädäntönsä direktiivin liitteessä II olevien asiaa koskevien määräysten mukaiseksi edellä maintun määräajan päättymiseen mennessä,

— Ruotsi soveltaa kuitenkin liittymisestä alkaen niitä direktiivin säännöksiä, joilla varmistetaan direktiivin säännösten mukaisen aineiston pääsy markkinoille sen alueella.

([4]) Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne ”ETY”, jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

▼B

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 66/403/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan ensimmäinen alakohta
17 artikla	1 artiklan toinen alakohta
1 a artikla	2 artiklan a kohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohta	2 artiklan b kohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan b alakohta	2 artiklan b kohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan c alakohta	2 artiklan b kohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan d alakohta	2 artiklan b kohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan c kohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan c kohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan c kohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan c kohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan d kohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan d kohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohta	2 artiklan d kohdan iii alakohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan A alakohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohdan B alakohta	—
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4 kohta
3 a artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
4 a artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
5 a artikla	8 artikla
6 artikla	9 artikla
7 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
7 artiklan 4 kohta	—
8 artikla	11 artikla
9 artikla	12 artikla
10 artikla	13 artikla
11 artikla	14 artikla
11 a artikla	15 artikla
12 artikla	16 artikla
13 artikla	17 artikla
13 a artikla	18 artikla
13 b artikla	19 artikla
14 artikla	20 artikla
15 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	21 artikla 2 kohta
15 artiklan 2 a kohta	21 artikla 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	21 artikla 4 kohta
16 artikla	22 artikla

▼B

Direktiivi 66/403/ETY	Tämä direktiivi
18 artikla	23 artikla
19 a artikla	24 artikla
19 artikla	25 artikla
20 artikla	26 artikla
20 a artiklan 1 kohta	27 artikla 1 kohta
20 a artiklan 2 kohdan i alakohta	27 artikla 2 kohdan a alakohta
20 a artiklan 2 kohdan ii alakohta	27 artikla 2 kohdan b alakohta
21 artikla	—
—	28 artikla ([1])
—	29 artikla
—	30 artikla
—	31 artikla
LIITE I	LIITE I
LIITE II	LIITE II
LIITTEESSÄ III olevan A osan 1 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 1 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 2 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 2 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 3 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 3 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 3 a kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 4 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 4 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 5 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 5 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 6 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 6 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 7 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 7 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 8 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 8 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 9 kohta
LIITTEESSÄ III oleva B osa	LIITTEESSÄ III oleva B osa
—	LIITE IV
—	LIITE IV

([1]) 98/95/EY 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY 8 artiklan 2 kohta.